

כפר הנשיא

דברי הכפר

15.3.57

ט' 37

י"ב אדר ב', חסי"ז

לבואם של ראשוני גרעין ה' של תנועת הבונים באנגליה.

השבוע הגיעו אלינו ראשוני חברי גרעין ה' של תנועת הבונים באנגליה אחרי גמר הסדרתם במעין צבאי. חברים אלו הם הסנוניות הראשונות של הקבוצה שמגיעה אלינו כהשלמה, זו הפעם הראשונה מאז שהעמדנו את עמודי אהלינו בחורבות של מן-סורה לפני חשע שנים, בחקופת ההפוגה הראשונה של מלחמת העצמאות. בואם אלינו ואחורם איתנו הוא רגע חשוב לשני גורמים: למשק שלנו ולתנועה בכללה. הרי הוא מסמל את הרגע שאחרי תקופת ארוכה חודש הקשר הישיר והחי בין מפעלנו ותנועתנו באנגליה, תנועת-האם שממנה יצאנו, אנו בוגרי גרעין ב', לפני עשר שנים בהיחדות זרם העליה, בלתי ליגלית אמנם, לארץ אחרי ההפסקה הגדולה שחלה בשנות מלחמת העולם השנייה.

זה שנים עומד המשק לפני כמה בעיות קשות שברובן נובעות מהעובדה שמספר החברים בקבוצה בשום אופן לא יכולים להתגבר על דרישות הענפים השונים שהוקמו ותוכננו להקמתו של משק גדול ומסופק. ואין ספק שבואו של חבורת רצינית זו, שבאה אלינו היום, ושתגדל לארך הזמן, גם אם היא קטנה בשלב הראשון, תעזור לנו להתגבר על בעיות אלו, בצד המסקי ובצד החברותי כאחד.

אנו מקבלים את חברי גרעין ה' כחברים טווי זכויות וחובות לכפר הנשיא, ובסוחני הקליטתם ומיזוגם בתוך החברה הקיימת תהיה נוחה ומהירה וסיחד נטה שכתנו לעול ונצמד לקראת עתידנו ויעודנו, שהם בניה בית פורה ומטגוג: בית כפר הנשיא

מזל טוב

לאינגה וללו להולדת הבת

מ.י.כ.ל

במזכירות.

המשך שליחות לולו: אושרה המשכת שליחותו לפי בקשת האחדור לששה חדשים נוספים, אבל בתנאי שאחרי זמן זה הוא יחזור תיכף.

חברת נער: הציעו לנו לקבל את חברת ההכשרה הצעירה שנמצאת בדורות בכוח של 35 נער ונערה שישארו אצלנו כשנה עד להתגייסותם, בעבודה של 5 שעות ליום. מצדנו צריך לספק צוות מדריכים. החבר שיעברו רק 15 נערים היות והיתר כבר מתגייסים בעוד 3 חדשים ומצטרפים לגרעין בתל-יוסף. סוכם להמליץ לפני האספה לקבל את הקבוצה. האספה קבלה את ההצעה.

קבלת הגרעין החדש: הגרעין הזה מונה כארבעים חבר מזה 13 בארץ שעוברים חקופת הכשרה במעין צבי. אחרי שהמזכירות שמעה דו"ח על האפשרויות של השלמה ישראלית, שהן קלושות ביותר לתקופה הקרובה, הוחלט לפעול לקראת קבלת הגרעין הזה כהשלמה. מאז הדיון הזה הוחלט כבר סופית במזכירות העולמית של הבונים לאשר את דרישתנו זו. בינתיים הוחלט גם באספה לקבל אותם כחברים שווי זכויות למשק. כמקשר הציעו את גרשון. סוכם גם על הדרכים לקבלתם ועל כללי הרהוט והשכון עבורם.

כרם: דנו על חסול העבודה השכירה בענף זה וטוכם להכניס את יהודה ואת ברנרד לתקופה של לפחות חודשיים. בקשר להוצאת יתר הפועלים השכירים ידונו בוועדה החקלאית.

הגדלת הצאן: הציעו לנו להגדיל את הצאן ב-100 ראש כדי לנצל את הבניין הקיים במלואו. למטרה זו הקציבו מסון מלא לגדול סליות שלנו ולחוספת בנין במידה הצורך. אחרי דיונים רבים סוכם והוחלט באספה לא להגדיל את העדר הקיים לתקופת מה.

ספרים: למחלקה האנגלית הוחלט להזמין ספרים בחו"ל מתרומת הגב' אברהםס להנצחת זכר בנה אידי. לרכישת הספרים העבריים למטרה זו החל סדור קניה חדשי.

מפעל: לאור האפשרויות להרחיב את פעולת המפעל הוחלט לעשות את כל האמצעים למצא עבודה מחוץ למסגרת שבה אנו עובדים כעת. אחרי שהוספנו אשתקד חלק חדש לבנין בית היציקה אנו מוכנים לפעל לקראת פתוח המפעל. הוחלט להתחיל בשורות שדה מלא וסדיר. מיכאל כ. כבר התחיל בעבודה זו לפני כשבועיים.

כתוצאה ממבצע סיני הופסקה העבודה בבית'ה לתקופה של חודשיים, חודש אחד עבר רק חלקי. מהתחלת פברואר נכנסנו שוב לעבודה מלאה. יש לציין שהיתה עליה בפדיון העבודה לעומת אשתקד. סוכם לגבור את הכנות ההשקעות רק במידה שתמורה מיידית נראית בעין.

בוועדה.

בוועדת החובות: הועדה בהרכבה החדש מתכנסת בקביעות בכל שבוע ונדונו הבעיות העונתיות כגון פורט, פסח, עומר וכו'. נקבעו התפקידים הזמניים של חברי הועדה אבל טרם יכלו לסכם בענין מרכז הועדה ויתכן שנצטרך להביא את זה לדיון נוסף בוועדה המינורית או באספה למצא מרכז לוועדה.

הוחל, בבירורים לתקציב הועדה לשנה זו ומקוים לגמור אותם בהקדם כדי שנוכל לגשת לממוש כמה רעיונות שהושמעו. הוחלט להמליץ על שליחת חבר או חברה לקורס לרכז סדרי העומר במידה שקורס כזה יתקיים וזה כדי להטלים סדר באנדרלמוסיה ששוררת כל שנה בטכס הבאה העומר.

ועדת הבטחון: מאז מבצע סיני נבחרה ועדת בטחון חדשה שמורכבת מהחבריה דלהלן:

נדונו הבעיות הללו:	(א) קורסים	בבית לכל	בישיבה הראשונה
	(ב) מצב	בחורף ובגשמים.	
	(ג) תפקידים	חששים	לכולם.
קבלנו	בעקר	טנקים	וכעת
הם נכנסים	בעוד כשבועיים	לכל	לגבינו.
זאת אומרת	יצאו ליום שלם		

ויתנהגו בהתאם לכך.

(הערת העורך: מספרי הצנזור היו עסוקות.)

ועדת החנוך: עם בחירת ועדה חדשה חולקו הפקידים דלהלן: ועדת משנה לעניני עבודה - יעל, טינה ורות. אחראי לקניות - זמי בן-צבי. יוסף ס. עם סומי כמרכז ועדת המחנה, אחראים לתכנון החצרות וכו' בבתי הילדים. עם הקמה ועדת בית הספר עברו רוב הבעיות הנוגעות לספולה ויש אפשרות לוועדת החנוך לדון סוף סוף בבעיות היסודיות כגון עניני הסדר החיי התרבותיות של חברת הילדים, דיון מקיף על תפקידים וחלוקתם, חנוך הורים ומטפלות, הכשרת עובדים וכו'. בבוא ההשלמה דנה הועדה על שלוב המבנה בעבודה בבתי הילדים.

ועדת בית-הספר: הועדה הזאת היא חדשה במשקנו וחבריה הם: סומי (מרכז), אדם, רינה כ., יוני ומרכז ועדת החנוך. דנו לראשונה על הכניית סגל המורים לשנתיות שלוש הבאות. טרם סוכמו הדיונים אבל הציעו את השתלמותם המיידית של אשר כדי שיוכל להתחיל בהוראה בראש השנה זה בכיתות הגבוהות במקצוע ההומניטטיקה. הדבר הזה יובא לדיון ולאשור המזכירות.

נוסף לזה התחילו הדיונים על הקמת כיתה כוללת נוספת ועל חכניות מיקום נספול מגרשי ספורט והתעמלות לבתי הילדים.

ועדת החברה: הכניית הפעולה של הועדה הופיעה כידוע מעל לוח המודעות. כשלב ראשון של הדיונים המוקדמים בבעיות שאנו מטפלים בהן נדונו ההצעות לתקן-ציב החברה. השבוע גם התחילו בגשושים לגבש עמדתנו בבעיות השלומית ונטיעות לחוף לארץ. בסכום הדיונים נביא את הצעותינו למזכירות ולאספה להחלטה סופית.

מפי הסף

אביבה: חם מאד בחוץ. היום יש מזג אוויר.

.....

אחרי הסתכלות בגנה הוזר יהודה, בן 4½, לבן ומצהיר - ראיתי דבורה והיא הוציאה ריבה מן הפרח.

.....

חבר שרק כמה משערויות נשארו לפליטה, מבקר אצל הוריו של גדי. הוא מחישק על ידו, מעביר סבט מעל לשטח המגולה ושואל - נכון שהוא יכול לחשוב יותר מהר?

.....

בעבודת הבית בבית הספר, כיחה ו; מופיעה השאלה מיהו הגבור האמין ביותר בתולדות ישראל ולמה? תשובת אחד הילדים הייתה - טטלמק; בהסברו שהוא הצליח להכניס שער בראש במשחק נגד הקבוצה הרוסית שהתקיימה לא מזמן.

.....

אירית גוזמת את המטפס בגינה. כל שבט "בן-חיים" רוצים לעזור והיא שולחת את יורם, בן 5, לאסתר (אחראית לגנת הנרי) להביא עוד סמורה. רץ יורח ופונה אל אסתר בזו הלשון - אמא מבקשת שתחזי לה עוד סמורה.

בענפים.

כרם: גמרו את הזמירה ורוב הקשירה. הוציאו כבר את הזמורות וטחכים להצנעת הובל הירוק עד שהטטח יתיבש קצת, ועומדים לבצע וסוס נוסף נגד העשבים. כידוע החלטנו לשנות חלקה מזן בכיר לזן אפיל. קבלנו רכב מזן דנוג ל-10 דונט, ולפני שבוע גמרנו את ההרכבה מעל גזעיה של המדליין שחלטנו. בצענו את ההחלכות בקצב מהר וההטעק היה יפה. זה היה נסיון ראשון לשנוי הרכב הזנים באזור שלנו, וחושבים שהצלחנו. תוצאות נראה רק בעוד כחודש ימים.

יש לציין שקבלנו עזרה ממשיה מקבוצה של תלמידים ב"ס החקלאי "כדורי". שעבדו באחריות גמורה וגם שלטו על העבודה. טוב שהיינו הראשונים לקבלם, היות והארגון העלה את התמורה ליום העבודה שלהם מיום ליום.

השתילה: בעתא לתכנית השתילה שעליה כבר הודענו בצענו את העבודות במשך החודשים האחרונים. היות והתקציב לא הטפיק הקטנו את הזמנת השתילים בערך ב-40%. את יתר החומר לשחילה עלנו כמלואו כרגיל ביום גשם, והיה צורך לשחילה ארעית בתעלה הנקוץ על יד המפעל עד שהעברנו אותם לשטח. השתילים עברו את ההופתקה במצב טוב.

היום שלי

"י (ע"ה בעלת סלון דיאמנטיס)."

יומי מתחיל אחרי ארוחת הבוקר. קודם כל אני שוטפת את הכלים, ממלאת את הכלים ועושה תה. אני שותה כוס. אחר כך אני סוקרת את עבודת היום הקודם. לפני מונח הבד לכיס המסובך של החצאית שאני עושה לנדרניקית (הנחמדה) הזאת. אני מסתכלת על הכיס ולא מרגישה טוב. אחר עוד כוס תה אני מתכוונת לעבודה. דופקים בדלת ונכנסת אחת ואומרת:

היא: החצאית הזאת קצת רחבה מדי ואין לי משהו אחר ללבוש. האם תוכלי לסדר את זה ליום ששי בערב?

אני: טוב, תלי את זה בארון. שלום!

היא יוצאת ואני הודרת לעבודה ואני מאד צמאה ומתחילה עוד פעם במים. איך לגזור אותו? ישר או באלכסון? דופקים שוב בדלת.

- מתי פותחים את "הזיג-בוקס"?

- מחר.

- אולי יש לך שט זוג אזניים חומות וגרביים זרוקות?

- בטח, תבואי מחר!

אני חוזרת שוב ל"כיס" אבל היות והשעה כבר שתיים-עשרה פחות חמישה, צריך ללכת לאכול. אבל בכל זאת, לפני שאני הולכת אני מחליטה לגזור את הכיס באלכסון.

כשאני חוזרת ומתכוונת כבר לגזירה נשמעת דפיקה פחדנית בדלת.

היא: יש לך אולי קצת זמן עכשיו? הייתי רוצה לבחור את הדוגמה לחצאית החדשה שלי.

אני: אולי את יכולה לבא בעוד שבועיים? אני מאד נו טוב, נגמור את זה עכשיו. מא היית רוצה בדיוק?

היא: אינני יודעת, הייתי בוחרת במשהו מאד "סמרט".

אני: בטח. למה לא?

היא: האם את חושבת שטשהו ישר הולט אותי?

אני: (ידי מתחילה לגשש לקופסת האספירין ובולעת שלשה כדורים) למה לא? הירכיים שלך לא כלל כ...ך רחבות.

היא: בעצם חשבתי על משהו עם צווארון גבוה עם סרט קדימה, כפתורים בגב עם רוכסן בשרווליים. משהו פשוט עם כיס...

אני: כיס? (איך עושים כיס? אני צריכה לחפש איזה קורט לחפירת כיסים) אני מראה לה ספר דוגמאות. מה את חושבת על זה? מאד יפה, לא? חולצה ספור-טיבית בלי שרווליים, חצאית מקווצת בלי כיסים. זה יהלום אותך בדיוק.

היא: אינני יודעת. אני עוד אחשוב על זה ואהייעץ עם בעלי. ... שלום.

בינתיים השעה כבר ארבע וחצי. אני מטאטא את הסלון, מסדרת את מכונת התפירה וחושבת שמחר בבוקר, היכף שאני אגיע, דבר ראשון, אני אגזור את הכיס הזה. אבל אולי בכל זאת לגזור אותו ישר?

10/10

לזכר נעדרים

מסינקר ד"ל

(ביום השלושים למותו)

זה חודש ימים שהוא איננו. לבנו נצבט בזכרנו את נביחותיו הגבריות, זנבו המקשקש החבוב, את עמידתו הזקופה והאיתנה לפני הנמיות וכלבי המים ואפילו לא פחד להתקיף אותנו כל פעם שרובנו על צלחת העצמות שהוגשה לנו. הוא בא אלינו ביום חורף קר אחרי ששמו על צריפו של איזי מבלי שאכל יבא לפיו לכמה ימים, ומאז נדבק אלינו ושמו על כל צעדיו.

נרצח בדה קר על ידי פקח סניטרי, כי לא היה מחוטר נגד כלבת, גופתו לא זכתה לקבורה ונמצאה על כביש נאות.

הניח אלמנה ושלשה יתומים.

תהיה נפשו צרורה בצרור הכלבים.

חתולי הבריכות.

לכל ענן יש מעטה של כסף

(אחרי התחלת הדיונים בוועדת החברה)

לפני כמה ימים החבר פלוני, סע מהמשק לחקופה של חופש מיוחד, שבקש וקבל מאת המזכירות. כנהוג לפעמים במקרים דומים, לא נודעו ברבים הסיבות לבקשתו זו, ויש סבורים שהמזכירות עצמה קבלה את הדבר בסמכה את ידה על שיחה פרטית שהחזיקה בזמנה בין החבר הנ"ל והמזכיר, בלי דיון נוסף.

ובכן, מסביב למאורע המסתורי הזה נפוצו שמועות רבות, והוצעו הצעות שונות ומשונות לפתרון החידה. שאלו: איזו בעיה העיקה על החבר הזה - למה לא נודע הדבר בפומבי - למה לא העיזו חברי המזכירות לבקש בענין זה ברור מקיף יותר? האם היה דבר אישי מובהק - חפוש בח-זוג - טפול רפואי - שליחות מסעט ועדה הערעורים - עזרה קרובים - נסיעה בלי תור לחוץ לארץ? כך הסתובבו המחשבות, גם הסתכסכו עד אין ערוך.

אף אני הייתי בין התוהים והמשתוממים האלה, עד שגיליתי דבר, אשר ביכולתו להאיר את הבעיה הזאת, אם יודעים במקצה לקרא בין השורות, ובמעט לפענה ולפרש את הטמון בסוד.

במקרה נחבטתי על ידי מסדר העבודה לנקות את חדרו של החבר הזה בכדי להכינו לקראת בואה של ההשלמה. אחרי עזבו את החדר נשארו שם מספר ניירות, השייכים כנראה לחבר הזה. התחלתי לדפדף בהם, עד אשר מצאתי את השורות האלה, כעין חרוזים. קראתי אותן, והנני מביא אותן להשומת לבכם.

" היכן היכן ואיפה - מי

יוכל לומר את צמאונני?

מתי אראהו - הלואי -

יוכל רמא בי לב דני "

לא יסעה הקורא את יגיד, שבודאי לא הבנתי את הכתיב לפי המבט הראשון, עד אחר הנחתי שגמחבר המסכן נמצא היה החת לחץ והשפעה של איזה דכאון נפשי עצום. חסר לו משהו, והנעלם היה - אף חמרי או רוחני לא מובן לי - ניתן היה להשיג מאדם אחר. אבל לא נהיר היה, מה חסר לו, וממל רצה להשיגו.

הרהרתי, הרהרתי וגם במשכתי לדפדף בין יתר הניירות, עד שגיליתי פסה אחרת, ועליה חרוזים נוספים, ואלה הם:

" מבצע החלון הנני מסתכל

מחפש לי אדם שיאיר לי בצל.

ורואה מרחוק שברגש מתקרב

הנשוא בידו לי יטיר את הנאב.

כי אמנט מן הכרך זה עתה הוא מגיע

ומעט מן השפע שלו גם יושיע "

מהשורות האלה ניתן היה להבין, שהחבר המדוכא ראה אדם, אשר עלול היה לעזור לו במצבו הנחות. רק לא ברור היה, אם שניהם אמנם נפגשו, ואם מן השפע של האחד הועבר מעט מן המעט לנחם את המאבד.

צעד זה קדימה בשלשלת המסתורית של העלילה, רק גרה יותר ויותר את מאותי, לדעת אם יצר החבר המדוכא הזה יצירות נוספות שתוכנן הוכל עוד להסביר את מצבו. וגם לא יכולתי לבלום מעצמי את המחשבה העגומה, שנוכחותו של חבר במצב עלוב זה בחוץ חבותנו, בלי שהצבור ידע מזה, הנה דבר מצער ביותר. וחפשתי הלאה עד שמצאתי -

" עלי לחפש ועלי למצא!

צמאתי - נלאתי ללא נשוא!

אפנה לאחד ואשאל אותו?

אך לא - כי אותו שנאתי תמיד -

על אטמו - על כלבו אין לי מה להגיד -

ובני עם בנו איננו ידיד.

ובכן - אני אין לי אהו כל מגע

רעבי מהשפע שלו לא ישבע

אלה לדרכי - ואני בכל רע "

הבתי האלה מאד הגבירו את התענינותי. הסתבר שהמסכן שלנו פגש חבר נוסף, שיכול היה באפן תיאורטי לתת לו את הספוק הנכסף, אלא שהגשמה לצורנו נבצר ממנו כי לא יכול היה לקיים מגע אתו מטעמים אישיים. ולכן כסופו לא חמו, והמשיך הלאה לסבול. קוראי היקרים - עיני זלגו דמעות, וידי הרועדות משמשו הלאה, בגע-גועים עזים להגיע לשלב נוסף בדראמה המכאיבה. עד שמצאתי גליון לכן מכוסה כתמי מרק עגבניות, ועליו הכותרה - "שורות שנכתבו בחדר אכל בשעה ארוחה משותפת".

" הנני יושב כאן בשעה ארוחה

כוחותי אפסו ונפשי הזדעזעה

כי טעה בן עדן נודף לאפי

אה ידי לא תשגנה מחוז חפצי.

הזאת תעזור לי בחפץ לבה

אך לא תסתפק במחת מתנה

ותרצה לקבל עבודה חמורה

דבר שעלול להרגיז בעלה.

וזה שיושב בשולחן השלישי

הנו בעל אופי מאד אכזרי

כי פנים לא מסביר לי ביום חמישי

ובמקרה - תיום יום חמישי

ויש גם אחד היושב על ידי

שצורת דבורו צורבת אזני

ואם רק יתן הדבר בגכסף

יספר לי חזיו מאלף עד חו. "

בהרגשה איומה שהמחבר המסכן עמד בשלב זה על פי תהוה נפשי, ובמצב רוח ירוד הגובל על סרף דעת, המשתתף הלאה לחפש חרוזים. ולא מצאתי.

בתחושה של זדאות כמעט שעמדתי לפתח את הבעיה, ולגלות את הסוד, הרגשתי שאמנם מהות הצרה שלו עוד לא נודעה לי, אבל גם אני סבלתי ממנו לא פעם אחת, אלא לעתים קרובות מאד. ידעתי זאת בלי ספק, אבל לא ידעתי ממה אני סבלתי.

בהעדר חרוזים נוספים חשבתי שלא אמצא אף פעם את המפתח לענין המסתורי הזה, עד אשר ואיתי עוד דף ניר, הפעם כתוב בפרוזה, וזה ההוכח -

" הנני נמצא באמצע שנות חיי הטובות, למעלה מגיל השלושים, ובעל משפחה. אני חבר בקבוץ יותר משמונה שנים, בריא, ועובד כמיטב יכולתי בכל מקום אשר יבוקש ממני. בכל שטח הנני מסתפק במועט וגם מוכן כך להמשיך ולהמשיך להסתפק, מלבד בשטח אחד אשר בו חסר לי דבר חיוני, ואשר למענו עלי להאבק עם עצמי, ולהשפיל את כבודי לפני הזולת. לדבר הזה אני זקוק לדאבוני עוד יותר מאכל אפילו, ואני חושב שלא יאה גם לי וגם לאלה שאני חי בהוכם, שאמצא במצב נפשי עלוב כזה.

אינני יודע מה לעשות ולאן לפנות. אני הולך לי, ומקוה שאם ימצא מישהו את הרשימות האלה, יקח את ההוכח ללב, ויעשה כל מאמץ למנוע מאחרים אותו גורל משווע."

מכתבים למערכת.

לכ' העורך,
א.נ.

בזה הנני רוצה להתריע מעל דפי עלונכם על חלול הקודש שעומדי לבצע במשקנו. נודע לי ממקורות שבדרך כלל מקימנים ושפה לא המקום לזהותם, שיש דעה בצמח השלמה בהנהלת "קול הכפר", להגניב בתוך שורת הסידורים שעומדי לבצע לרגל קבלת ההשלמה, שורה של חכניות פרטות, קומרשלס, בלע"ז.

גם את אינני מתנגד להנהלת ההכנסות במשק אינני רואה צורך שנשפיל את עצמנו עד כדי כך שנקבל פרטות של בנק לאומי לישראל או של סגירות בלסון בו בזמן שידוע לי שרק לפני שבוע החליטו לזכות את בקשת פרטות הקומרשל של חברת מסר גולחין מאיר.

אחד מחברי ה"סורה"
(השם והכתובת שטורים במערכת)

לכ' העורך,
א.נ.

כמרכסיסט ותיק וכטוציאליסט מושבע עלי להתלונן באזניכם על הסמכות הנכונה של אחד המושגים הנעלים בחזות המרכסיזם המודרנית. בבקרי בחדר האכל לפני כמה ימים נדהמתי לראות ששלבן את השם המהולל "קול-חזן" בתוך אחד הכרזות לפרטות חגיגת פורים. לא רק שלא הולך אותנו שמוט כזה של מושג מקודש עלינו למסרה משפילה כזאת אלא הציר אפילו צירף את השם הזה בנשימה אחת עם הבטוי המוחלט של הקפיטליזם האופורטוניסטי: "כל-בו". הנני דורש בכל חוקף שיושב קץ אחד ולתמיד להשפלת הערכים שעבורם אנו מוכנים כל יום להיהרג.

בן-מרכס.

לחבר העורך,
ח.נ.

כחבר של הליגה להפצת החזרת הנני מוכרח להצביע על אחד ההשגים שאליו הגיעה הליגה שלנו בזמן האחרון. עלה בידנו, בעזרת הספיל שאנו מפיצים, להניע את אחד הותיקים, סמזוקני, לצאת-לחופשה של כמה ימים. הנני מציע לסמזוקני ולחגוג את ה-26 לפברואר לדורותינו כ"יום באות אדום".

ש. מ. אומפס,
יו"ר הליגה להפצת החזרת,
סניף כפר הנשיא.

עורך נכבד,

אמנם שאינני מבין ומאמין בכוחות האוקולטיים ורחוק ממני המושג של אמונות טפלות הייתי רוצה הסבר לתופעה מעניינת. כידוע סגילו מספר חבריה לאילת נגב כמה מהם חזרו. החבר שרוב החמונות שצולמו בסיוול זה לא הצליחו. נודע לי מתוך ספרו של דוצנט רומפלשטיין: "הנגב, הרוחות ואני" (הוצאת עם עובד, תשי"ז, 343 עמוד, 15.450 ל"א) שרוחות הערבה משפיעות לרעה על סרטיב וזאת אחרי שתייר אמריקאי הצליח פעם לשדוד אחד מבני אשמדאי שבחוף מערת טרוס, לסחוב אותו לארה"ב ולשתתרו בגורר קניון שבו הוא מפתח עד היום הזה. ברצוני רק לדעת באם הרגישו עוד אחריה מהמטלילים בהשפעה המזיקה של הרוחות האלו או האם אי הצלחת החמונות הייתה מקריה בלבד.

אודה לכם באם הפרטמו את תוכן מכתבי זה מעל דפי עלונכם.

חובב חמונות נלהב.

(הערך המערכת: נשמח לקבל הערות על הבקשה דלעיל כדי למסרה להעודתם.)